

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 001339 12 Кж
Бања Лука, 27.11.2012. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог И. П. због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог К. З. адвоката из С. изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 001339 11 К од 16.07.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.11.2012. године на коју су приступили републички тужилац Бранка Милошевић и бранилац оптуженог, а у одсутности уредно обавјештениог оптуженог, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог И. П. укида се пресуда Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 001339 11 К од 16.07.2012. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 001339 11 К од 16.07.2012. године оптужени И. П. оглашен је кривим због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 665,30 КМ и судског паушала у износу од по 500,00 КМ. На основу члана 108. став 3. истог Закона, оштећени су са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се иста преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе.

Окружни тужилац у Добоју је у писменом одговору на жалбу предложио да се жалба одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

На сједници другостепеног вијећа Врховног суда Републике Српске бранилац оптуженог је изјавио да остаје код разлога и приједлога из жалбе, а републички тужилац је предложила да се жалба одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, а и по службеној дужности да ли је на штету оптуженог повређен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења, из следећих разлога:

Жалба браниоца оптуженог у основу побијање пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, указује на бројне битне повреде одредаба кривичног поступка, које види у неразумљивости и противријечности изреке пресуде самој себи, као и у одсуству разлога о одлучним чињеницама. Такође, жалба сматра да је првостепени суд починио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС, односно, да је прекорачена оптужба, на начин што су у побијаној пресуди три тачке оптужнице сажете у једну тачку пресуде, при чему је првостепени суд из описа дјела изоставио датуме и начине извршења дјела описане у тачкама 4. и 6. оптужнице. Надаље, жалба истиче да је првостепени суд требао у изреци побијане пресуде оптуженог ослободити од од оптужбе за радњу из тачке 1. оптужнице, умјесто што је у изреци само изоставио ову тачку, уз закључак у образложењу, да није ван разумне сумње доказано да је оптуженио починио дјело под овом тачком, због чега жалба сматра да је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ж) ЗКП РС, односно да суд пресудом није потпуно ријешио предмет оптужбе. Истичући приговоре да у побијаној пресуди нису наведени разлози о прихватању противријечних исказа појединих свједока оптужбе, као и бројне приговоре на начин на који је побијана пресуда оцјенила изведене доказе, жалба истиче да је првостепени суд и на тај начин починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и да је погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање.

Цијенећи изнесене приговоре жалбе у основу побијања пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, овај суд оцјењује да су ти приговори основани.

Наиме, основано се у жалби истиче да законска одредба члана 142. КЗ СФРЈ садржи три става, док је побијаном пресудом оптужени И. П. оглашен кривим да је починио кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. КЗ СФРЈ, без назначење става, због чега је изрека побијане пресуде неразумљива, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Такође су основани и жалбени приговори да првостепена пресуда није дала разлоге о одлучним чињеницама, а између осталог, о психичком односу оптуженог према кривичном дјелу које му се ставља на терет. Наиме, побијана пресуда једино на страни 9. задњи пасус, наводи да „нема сумње да исти није знао да постоји оружани сукоб и да није знао за чињеницу да и он у великој мјери учествује у том сукобу и да жртве припадају супротстављеној страни“. Дакле, првостепена пресуда није дала разлоге о психичком односу оптуженог према појединачним радњама које му се стављају на терет, што такође

представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, основани су и жалбени приговори да првостепена пресуда не садржи оцјену свих изведених доказа, као и оцјену вјеродостојности противрјечних доказа. Наиме, побијана пресуда, у свом образложењу, након интерпретације исказа појединих свједока оптужбе, који су у појединим сегментима противрјечни, само констатује да прихвата те исказе, а да при том уопште не анализира, нити образлаже те противрјечности. Надаље, побијана пресуда, након кратке интерпретације исказа свједока одбране, на страни 23., трећи пасус, констатује „суд је прихватио исказе ових свједока као истините и помоћу истих утврдио статус оптуженог, те да је надимак М. био надимак за припаднике интервентног вода, којим су се у комуникацијама (путем радио везе-мотороле) служили припадници тог вода, који је дјеловао у саставу ... бригаде, па и сам оптужени“. Дакле, прије свега, потпуно је нејасно, исказе којих свједока је првостепени суд прихватио (да ли само исказе свједока Б., Ш. и П. или исказе свих свједока одбране), а затим, ако је и прихватио исказе тих свједока, они су у неким сегментима у потпуној супротности са исказима свједока оптужбе, које је првостепени суд прихватио, посебно у дјелу који се односи на статус оштећених, односно да ли исти имају статус цивилног становништва или ратних заробљеника. Ово су такође одлучне чињенице, о којима побијана пресуда није дала разлоге, што такође представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а истовремено, аргументима жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Због тога је ваљало жалбу браниоца оптуженог уважити и побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, а оцјениће и приговоре из жалбе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић